

[Korsgaard.]

et Tidspunkt, da vi jo dog ikke føler os overbevist om, at de økonomiske Forhold er alt for gode.

Ud fra disse Betragtninger maa jeg altsaa mene, at det Forslag, som nu ligger for, er decideret ringere end det, jeg for 14 Dage siden stemte for. Paa den anden Side ønsker naturligvis jeg, som vel praktisk talt alle i denne Sal, at faa en Løsning af Sagen, og jeg vil derfor ikke gaa saa vidt, at jeg stemmer imod Forslaget. Forslaget om Kastelsplanen vil jeg stemme imod, og med Hensyn til Stormgadeplanen vil jeg afholde mig fra at stemme.

Bindslev: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa nogle Betragtninger om Forholdet mellem Staten og Københavns Kommune og de Krav, som disse to Parter mener at kunne stille til hinanden indbyrdes. I denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem, at København stillede Krav til Staten, der muligt kunde nævnes som et Kompensationsobjekt overfor de Krav, som Staten mener at have overfor København. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at Københavns Kommunes folkevalgte Repræsentation ikke har stillet noget som helst Krav til Staten i denne Forbindelse, og at de Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med herom, efter min Mening ikke er paa deres Plads.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Bindslev kan sikkert have formel Ret i, at Københavns Kommune ikke har stillet noget Krav om, at Nationalmuseet ikke maa lægges i Rosenborg Have; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan mene, at han reelt har Ret, for det er i Virkeligheden Hensynet til Københavns Borgerskab, der har bevirket, at man ikke har ment at turde indskrænke det frie Areal i Rosenborg Have.

Bindslev: Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil jeg sige, at det Hensyn, man mener at have taget til Københavns Kommune og til Københavns Borgerskab, ikke er begrundet i noget som helst Krav fra Københavns Kommunes folkevalgte Repræsentation.

Holstein: Først vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Regering, ikke fordi jeg venter at faa det besvaret, for det plejer man jo ikke at faa, naar man retter Spørgsmaal til den højtærede Regering, som er Regeringen ubehagelige, saa

mener den liberale Regering sig berettiget til at tie stille, det er en ny parlamentarisk Skik, som Folketingsparlamentarismens Parti har indført her i Landet, og jeg venter ogsaa at se den holdt i Hævd, naar jeg nu retter et Spørgsmaal til den højtærede Regering i denne Sag. Jeg kan ikke rette Spørgsmaalet specielt til den højtærede Undervisningsminister, for han er ude af Stand til at besvare det, og jeg vil derfor rette det til andre Medlemmer af den højtærede Regering og navnlig til den højtærede Forsvarsminister, som naturligvis ikke er til Stede her i Salen. (Stemmer: Jo!). Naa, han er til Stede, saa vil jeg rette Spørgsmaalet til ham.

I Efteraaret 1922 fremsatte Venstres Regering et Lovforslag til Omordning af Kaserneforholdene, efter hvilket det skulde lovfæstes, at Kastelet skulde sikres til Kasernebrug. Dette Lovforslag blev ændret i det Udvalg, som behandlede det, og den 11. Januar 1923 udtalte den daværende Forsvarsminister, den højtærede nuværende Forsvarsminister, i Udvalget, at han i KaserneLovforslaget ønskede strøget alt, hvad der lovfæstede Kastelets fremtidige Brug.

Jeg vil nu rette det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister og den Regering, han er Medlem af: Hvad tænkte Regeringen egentlig, hvad var Meningen, da man fra Regeringens Side gik ind for denne Forandring af Lovforslaget? Tænkte Regeringen overhovedet noget dermed, eller tænkte den ingenting? — den Mulighed er der naturligvis. Regeringen foreslog oprindeligt, at Kastelet skulde være lovfæstet til Kasernebrug, og derefter blev denne Bestemmelse strøget med Ministeriets Tilslutning, for at Spørgsmaalet om Kastelets Fremtid kunde holdes aabent. Hvad tænkte Ministeriet at opnaa med denne Forandring, var det, at Bygningskomplekset, som før har tilhørt Militæret, for Fremtiden skulde nedlægges og Kastelet gøres til Park, eller var det Ministeriets Tanke, at denne Grund egnede sig fortræffeligt til Nationalmuseum? For det var jo det, vi drøftede, da vi havde KaserneLovforslaget til Behandling, og jeg støttede den Gang den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i hans Synsmaader.

Var det for at holde denne Mulighed aaben, at den højtærede Forsvarsminister paa sin Regerings Vegne den Gang gik til denne Ændring i KaserneLovforslaget, eller hvad var Meningen? Tør jeg bede den højtærede Forsvarsminister om et Svar paa denne Forespørgsel? Hvis han besvarer den, vilde han paa tiltalende Maade bryde den